

დანიელის წიგნი — ას ორმოცდამეშვიდე ნაწილი

რელიგიური მოძრაობების როლი ამერიკული პოლიტიკის ფორმირებაში:
პეტ რობერტსონიდან ქრისტიანულ კოალიციამდე

Jeff Pippenger

2024-03-20

ბოლო სტატია შემდეგი აზრებით დავასრულეთ:

„სპირიტუალიზმის მეშვეობით გამოვლენილი სასწაულმოქმედი ძალა თავის ზემოქმედებას მიმართავს იმათ წინააღმდეგ, ვინც ადამიანებზე მეტად ღმერთის მორჩილებას აირჩევს. სულებისაგან მომდინარე ცნობები განაცხადებენ, რომ ღმერთმა ისინი მოავლინა, რათა კვირადღის უარყოფელნი თავიანთ შეცდომაში დაარწმუნონ, ამტკიცებდნენ რა, რომ ქვეყნის კანონებს ისევე უნდა ემორჩილებოდნენ, როგორც ღვთის კანონს. ისინი დაიტირებენ ქვეყნიერებაში გამეფებულ დიდ უკეთურებას და მხარს დაუჭერენ რელიგიურ მოძღვრებს იმ მოწმობაში, რომ ზნეობის დაცემული მდგომარეობა კვირადღის შებილწვრამ გამოიწვია. დიდი იქნება აღშფოთება, რომელიც აღიძვრება ყველას წინააღმდეგ, ვინც მათ მოწმობას მიღებაზე უარს იტყვის.“ დიდი ბრძოლა, 589, 590.

„რელიგიური მოძღვრების მოწმობა, რომ ზნეობის დაცემული მდგომარეობა კვირადღის შებილწვით არის გამოწვეული,“ წარმოადგენს იმ ისტორიის სასიგნალო ნიშნულს, რომელსაც შეერთებულ შტატებში მზის თაყვანისცემის იძულებით დამკვიდრებამდე მივყავართ. ამერიკელი ტელემქადაგებელი და Christian Broadcasting Network-ის (CBN) და Christian Coalition-ის დამფუძნებელი პატ რობერტსონი 1988 წელს რესპუბლიკური პარტიის პრაიმერიზში შეერთებული შტატების პრეზიდენტობისთვის იყრიდა კენჭს. რობერტსონის კამპანია მიმართული იყო კონსერვატორი ქრისტიანი ამომრჩევლების მობილიზებისა და იმ სოციალური და ზნეობრივი საკითხების მხარდაჭერისკენ, რომლებიც მის ევანგელიკურ რწმენებთან იყო თანხვედრაში. აღსასრულის ჟამს, 1989 წელს, რვა საბოლოო პრეზიდენტიდან პირველის ისტორიის ფარგლებში, Christian Coalition-ის ლიდერი და დამფუძნებელი პრეზიდენტობისთვის იყრიდა კენჭს. რეიგანის საპრეზიდენტო ისტორია უკანასკნელი რესპუბლიკელი პრეზიდენტის ისტორიის ტიპს წარმოადგენს.

ღმერთის სასჯელები უკვე მზად არის წარმოქმნას ის გარემო, რომელიც ასრულებს The Great Controversy-დან მოყვანილ წინამორბედ მონაკვეთს და რომელიც ქრისტიანული კოალიციის საქმიანობას პარალელურად შეესაბამება. ქრისტიანული კოალიცია წარმოიშვა იმ ზნეობრივი და სოციალური პრობლემების გადასაჭრელად, რომელთაც, როგორც და უაიტი მიუთითებს, ხელისუფლების სადავეების მპყრობელნი ვერ წყვეტენ. რეიგანის ისტორიის კონტექსტში ქრისტიანული კოალიცია წარმოადგენს მსგავს მოძრაობას უახლოეს მომავალში. წინასწარმეტყველურად ქრისტიანული კოალიცია წინასახედ იყო წარმოდგენილი ეროვნული რეფორმის მოძრაობით საკვირაო კანონის კრიზისის დროს, რომელიც დაკავშირებული იყო ბლერის

კანონპროექტებთან 1880-იან და 1890-იან წლებში. ეროვნული რეფორმის მოძრაობა ჩამოყალიბდა 1888 წელს, და უაიტმა თავის წერილებში უშუალოდ სწორედ ამ მოძრაობას მიმართა.

„ღვთის ერს დიდი კრიზისი ელის. კრიზისი ელის მსოფლიოსაც. ყველა საუკუნის უმნიშვნელოვანესი ბრძოლა უკვე ჩვენ წინაშეა. მოვლენები, რომელთაც ორმოც წელზე მეტი ხნის განმავლობაში წინასწარმეტყველური სიტყვის ავტორიტეტზე დაყრდნობით მოახლოებულად ვაცხადებდით, ახლა ჩვენს თვალწინ ხდება. უკვე აღიმდრა საკითხი კონსტიტუციაში ისეთი შესწორების შეტანის შესახებ, რომელიც სინდისის თავისუფლებას შეზღუდავს, და ეს საკითხი ერის კანონმდებლებს წარედგინა. კვირა დღის დაცვითი წესის იძულებით აღსრულების საკითხი ეროვნული ინტერესისა და მნიშვნელობის საგნად იქცა. ჩვენ კარგად ვიცით, რა შედეგს მოიტანს ეს მოძრაობა. მაგრამ მზად ვართ კი იმ განსაცდელისათვის? ერთგულად აღვასრულებთ კი ის მოვალეობა, რომელიც ღმერთმა დაგვაკისრა — გავაფრთხილოთ ხალხი იმ საფრთხის შესახებ, რომელიც მათ წინაშეა?“

„ბევრნი არიან, თვით იმათგანაც, ვინც კვირადღის იძულებითი დაცვის ამ მოძრაობაში მონაწილეობენ, რომელნიც დაბრმავებულნი არიან იმ შედეგების მიმართ, რომლებიც ამ ქმედებას მოჰყვება. ისინი ვერ ხედავენ, რომ უშუალოდ რელიგიური თავისუფლების წინააღმდეგ აღმართავენ დარტყმას. ბევრია ისეთი, ვისაც არასოდეს გაუგია ბიბლიური შაბათის მოთხოვნები და ის მცდარი საფუძველი, რომელზედაც კვირადღის დაწესებულება დგას. ყოველი მოძრაობა, რომელიც რელიგიური კანონმდებლობის სასარგებლოდ არის მიმართული, სინამდვილეში პაპობისადმი დათმობის აქტია, იმ ძალისადმი, რომელიც ამდენი საუკუნის განმავლობაში განუწყვეტელივ ებრძოდა სინდისის თავისუფლებას. კვირადღის დაცვა, როგორც ე. წ. ქრისტიანული დაწესებულება, თავის არსებობას „ურჯულოების საიდუმლოს“ უმადლის; ხოლო მისი იძულებითი აღსრულება ფაქტობრივად იმ პრინციპების აღიარება იქნება, რომლებიც რომანიზმის თვით ქვაკუთხედს შეადგენს. როდესაც ჩვენი ერი თავისი მმართველობის პრინციპებს ისე უარყოფს, რომ კვირადღის კანონს დაადგენს, პროტესტანტიზმი ამ ქმედებით ხელიხელჩაკიდებული შეერთდება პაპობასთან; ეს სხვა არაფერი იქნება, თუ არა სიცოცხლის მინიჭება იმ ტირანიისთვის, რომელიც უკვე დიდი ხანია თავგამოდებით დარაჯობს ხელსაყრელ შესაძლებლობას, რათა კვლავ ამოხტეს მოქმედ დესპოტიზმში.“

„ეროვნული რეფორმის მოძრაობა“, რომელიც რელიგიური კანონმდებლობის ძალას იყენებს, სრულად განვითარებულ მდგომარეობაში, გამოავლენს იმავე შეუწყნარებლობასა და ჩაგვრას, რაც წარსულ საუკუნეებში სუფევდა. მაშინ ადამიანურმა საბჭოებმა ღვთაების პრეროგატივები იკისრეს, თავიანთი დესპოტური ძალაუფლებით სინდისის თავისუფლება დათრგუნეს; და პატიმრობა, გადასახლება და სიკვდილი ხვდათ წილად მათ, ვინც მათ განკარგულებებს ეწინააღმდეგებოდა. თუ პაპობა ან მისი პრინციპები კვლავ კანონმდებლობით იქნებიან ძალაუფლებაში მოყვანილნი, დევნის ცეცხლი კვლავ აღეგზნება მათ წინააღმდეგ, ვინც არ შესწირავენ სინდისსა და ჭეშმარიტებას სახალხო ცდომილებათა პატივისცემის გამო. ეს ბოროტება განხორციელების ზღვარზეა.

„როცა ღმერთმა მოგვცა ნათელი, რომელიც ჩვენს წინაშე არსებულ საშიშროებებს გვიჩვენებს, როგორ შეგვიძლია მის წინაშე უმწიკვლოდ დავდგეთ, თუ უგულვებელყოფთ, რომ ჩვენს ძალაში არსებული ყოველი ძალისხმევა მოვახმართ მის ხალხის წინაშე წარდგენას? შეიძლება კი დავკმაყოფილდეთ იმით, რომ ისინი ამ უდიდეს საკითხს შეუფრთხილებლად შეხვდნენ?“

„ჩვენ წინაშეა განგრძობადი ბრძოლის პერსპექტივა, პატიმრობის, ქონების დაკარგვის და თვით სიცოცხლის ფასადაც კი, რათა დავიცვათ ღვთის კანონი, რომელსაც ძალას უკარგავს ადამიანთა კანონები. ამ ვითარებაში ამქვეყნიური პოლიტიკა, მშვიდობისა და თანხმობის შენარჩუნების მიზნით, მოითხოვს ქვეყნის კანონებისადმი გარეგან დამორჩილებას. და იქნებია ისეთნიც, რომლებიც წმინდა წერილიდანაც კი წააქეზებენ ასეთ გზას: ‘ყოველი სული დაემორჩილოს უმაღლეს ხელისუფლებათ... ვინაიდან არსებული ხელისუფლებანი ღვთისაგან არიან დადგენილნი.’“

„მაგრამ როგორი იყო ღვთის მსახურთა მოქმედების გზა გასულ საუკუნეებში? როცა მოწაფეები ქადაგებდნენ ქრისტეს და მას ჯვარცმულს, მისი აღდგომის შემდეგ, მთავრობამ მათ უბრძანა, აღარ ელაპარაკათ და აღარ ესწავლებინათ იესოს სახელით. „ხოლო პეტრემ და იოანემ მიუგეს მათ და უთხრეს: განსაჯეთ, მართებულია თუ არა ღვთის წინაშე, უფრო თქვენ გისმინოთ, ვიდრე ღმერთს. რადგან არ შეგვიძლია არ ვილაპარაკოთ იმაზე, რაც ვიხილეთ და მოვისმინეთ.“ ისინი განაგრძობდნენ ქრისტეს მეშვეობით ხსნის სასიხარულო ცნობის ქადაგებას, და ღვთის ძალა ამოწმებდა ამ უწყებას.“ მოწმობანი, ტომი 5, 711-713.

ღვთის სასჯელები შეერთებული შტატების სოციალურ, ეკონომიკურ და რელიგიურ სფეროებში ისეთ გარემოს წარმოშობას აპირებს, რომელიც რელიგიურ ლიდერებს მისცემს საფუძველს, დაიწყონ საზოგადოებრივი ზნეობის აღდგენისაკენ მოწოდება, როგორც ეს ნიმუშობრივად გამოვლინდა 1880-იან და 1890-იან წლებში, და შემდეგ კვლავ იმ პრეზიდენტის ისტორიაში, რომელმაც 1989 წელს დასასრულის დრო მონიშნა. „ღვთის ხალხს დიდი კრიზისი მოეწიეს. კრიზისი მსოფლიოსაც მოეწიეს.“ და უაიტი ორ კითხვას სვამს: „როცა ღმერთმა მოგვცა ნათელი, რომელიც ჩვენს წინაშე მდგარ საფრთხეებს გვიჩვენებს, როგორ შეგვიძლია მის თვალში უმწიკვლოდ დავდგეთ, თუ უგულვებელყოფთ ყოველი ძალისხმევის გამოვლენას, რაც ჩვენს ძალაშია, რათა ეს ხალხს წარვუდგინოთ? შეგვიძლია კი კმაყოფილნი დავრჩეთ და ისინი ამ უმნიშვნელოვანეს საკითხს გაუფრთხილებლად შევახვედროთ?“

რა ნათელი არსებობდა, რომელიც ჩვენს წინაშე მდგარ საფრთხეებს აჩვენებდა, და თუ არ ყოფილა ნათელი, როგორღა შეიძლებოდა მოსიყვარულე ღმერთს თავისი ხალხისთვის პასუხისმგებლობა დაეკისრებინა იმის გამო, რომ მათ არ წარადგინეს გამაფრთხილებელი უწყება, თუკი ეს გამაფრთხილებელი უწყება არასოდეს ჰქონდათ მოსმენილი? ძვირფასო მკითხველო, თქვენ პასუხს აგებთ იმ ნათლისათვის, რომელიც ამ სტატიებით არის წარმოდგენილი.

ამ სტატიებში მოცემული დემოკრატიული დრაკონის ძალის, რესპუბლიკური ცრუ წინასწარმეტყველის ძალის, პაპობის ძალის, ისლამისა და ლაოდუიკის ადვენტისტური

ეკლესიის, ისევე როგორც პირდაპირი ისრაელის, მახასიათებელთა კონკრეტული აღწერილობები ხელისუფალთა მიერ სიძულვილის ენად იქნება მიჩნეული, მაგრამ ისინი ღვთის სიტყვის ის უწყებაა, რომელიც „სტრიქონზე სტრიქონის“ მეთოდოლოგიით არის დამტკიცებული, და ეს სტრიქონები შეჰღადადებენ, რომ ღვთის სამსჯავროები უკვე ახლოს არიან, რათა იმატონ და სიხშირითაც გამძაფრდნენ.

წინასწარმეტყველურად, ქრისტიანულ კოალიციას, რომელიც ისტორიის მსვლელობაში აღსასრულის ჟამის წინ, 1989 წელს, ჩამოყალიბდა, უფრო მნიშვნელოვანი დანიშნულება აქვს, ვიდრე უბრალოდ 1880-იანებისა და 1890-იანების პარალელი. იმ მონაკვეთში, რომელიც ეს-ესაა მოვიხმეთ დის უაითის წერილებიდან, იგი სპირიტუალს ასახელებს როგორც იმ ორ გზათაგან ერთ-ერთს, რომლითაც სატანა მსოფლიოს ტყვედ იგდებს, და შემდეგ რამდენიმე სიტყვას უთმობს იმ სასწაულებს, რომელთაც იგი მოახდენს.

1988 წლის არჩევნების შემდეგ, მამასადაძამე ქრისტიანული კოალიციის გამოჩენის შემდეგ, სატანის სასწაულთა ძლევამოსილი გამოვლინება მოხდა გველემპის სფეროში, მხეცის სფეროში და ცრუწინასწარმეტყველის სფეროში. მნიშვნელოვანია, რომ ეს მოვლენები სწორად დავაკავშიროთ, რადგან ისინი განასახიერებს სატანის მოსვლას, რომელიც ქრისტეს სახეს იღებს, შეერთებულ შტატებში მალე მისაღები საკვირაო კანონის შემდეგ.

კათოლიციზმის სფეროში, 1990-იან წლებში მსოფლიო თვალს ადევნებდა *तथाकथं* ქალწულ მარიამის გამოცხადებებს, რასაც თან ახლდა წმინდანთა სისხლმდენი ქანდაკებების სასწაულები, ცაში გამოცხადებათა სასწაულები, უღრუბლო ციდან ყვავილის ფურცლების ცვენა და სხვა აბსურდული სატანური სასწაულები. იმ ხანებში მთელ მსოფლიოში ათასობით ადამიანის მომლოცველობითი მგზავრობები მასობრივად ხორციელდებოდა, რადგან ისინი ამ მოვლენებით განხორციელებულ საცდურს იყვნენ მოზიდულნი. მათ შესახებ იწერებოდა წიგნები, ჟურნალისტები იძიებდნენ, ხოლო ჟურნალები, როგორიცაა Time და Newsweek, ამ საკითხებს თავიანთ პირველ გვერდებზე აქვეყნებდნენ.

დრაკონის სამეფოში ინდოეთის ჰინდუისტურმა ქანდაკებებმა გამოავლინეს სატანური სასწაულები: ქანდაკებები სვამდნენ კოვზებით ან ჭიქებით მირთმეულ სასმელ შესაწირავებს, რომლებიც მათ ბაგეებთან იყო მიტანილი. ეს მოვლენა, რომელიც ინდოეთის ერთ პატარა სოფელში დაიწყო, ეგვიპტის ბაყაყებივით მთელ ქვეყანაზე გავრცელდა. BBC-ის სატელევიზიო საინფორმაციო გამოშვებამ ამ მოვლენაზე კომენტარი მოამზადა, და თითქოსდაც სხვათაშორის, BBC-ის ტელერეპორტიორმა დასვა კითხვა: „მაინტერესებს, რა მოხდება, თუ ხვალ ლონდონის მუზეუმში მივალთ და ერთ-ერთ ჰინდუისტურ ქანდაკებას ჭიქა რძეს შევწირავთ?“ მომდევნო დღის საღამოს საინფორმაციო გამოშვებაში სწორედ ისelfde რეპორტიორი ლონდონის მუზეუმში გამოჩნდა და, კამერების ჩართვისას, დიდ ჰინდუისტურ ქანდაკებას ჭიქა რძე შესთავაზა. როგორც კი ჭიქა ქანდაკების ბაგეებს შეეხო, რძე მყისვე შეიწოვა ქანდაკებამ.

ამერიკელი ინდიელთა წინასწარმეტყველებათა სპირიტუალიზმის ფარგლებში, თეთრი ბიზონი, სახელად „სასწაული“, დაიბადა 1994 წლის 20 აგვისტოს, დეივისა და ვალერი ჰაიდერების ფერმაზე, ვისკონსინის შტატის ქალაქ ჯეინსვილთან ახლოს. სასწაული თეთრი ბეწვით დაიბადა, და მისი დაბადება ზოგიერთთა მიერ მიჩნეულ იქნა ადგილობრივ ამერიკელთა ერთ-ერთი წინასწარმეტყველების აღსრულებად. ადგილობრივ ამერიკელთა სხვადასხვა ტრადიციაში, თეთრი ბიზონის დაბადება მიჩნეულია წმინდა და განსაკუთრებული მნიშვნელობის მოვლენად, რომელიც ერთიანობას, მშვიდობასა და სულიერ განახლებას განასახიერებს. სასწაულმა ფართო ყურადღება მიიპყრო და მრავალი ადამიანისთვის იმედისა და სულიერი მნიშვნელობის სიმბოლოდ იქცა. თეთრი ბიზონის წინასწარმეტყველების სათავე წარსულში იძებნება და იგი უშუალოდ უკავშირდება ადგილობრივ ამერიკელთა სპირიტუალისტური რელიგიის უწმინდეს რელიქვიას, რადგან სწორედ თეთრი ბიზონის თავდაპირველ ამბავში იქნა კულტურაში შემოტანილი „მშვიდობის ჩიბუხი“.

1994 წელს, განდგომილი პროტესტანტიზმის ცრუ წინასწარმეტყველის სფეროში, წმიდა სიცილის მოძრაობა, რომელიც აგრეთვე ცნობილია როგორც ტორონტოს კურთხევა, დაიწყო 1994 წლის იანვარში ტორონტოს აეროპორტის ვენyardის ეკლესიაში (ამჟამად ცნობილი როგორც Catch The Fire Toronto), ტორონტოში, ონტარიოში, კანადაში. სწორედ პასტორების, ჯონ და კეროლ არნოტების, მიერ წარმართული აღორძინების შეხვედრების სერიის განმავლობაში, კრებულში დაიწყო უკონტროლო სიცილის ფენომენის გამოვლენა, სხვა მანიფესტაციებთან ერთად, როგორიცაა კანკალი, ტირილი და ძირს დაცემა, ან ცხოველების მიბადვა და ცხოველური ხმების გამოცემა (რასაც ხშირად მოიხსენიებენ როგორც „სულში მოკლულს“ ან „უფაღში დამთვრალს“).

სიცილი და სხვა გამოვლინებები მონაწილეთა მიერ მიეწერებოდა სულიწმიდის თანდასწრებასა და მოქმედებას, რის შედეგადაც ამ ფენომენის აღსაწერად დამკვიდრდა ტერმინი „წმიდა სიცილი“. ტორონტოს აეროპორტის ვაინიარდის ეკლესიაში გამართულმა აღორძინების შეკრებებმა მიიპყრო ყურადღება და მოიზიდა სტუმრები მთელი მსოფლიოდან, რამაც ამ მოძრაობის გავრცელება გამოიწვია სხვა ეკლესიებსა და თემებში. ადამიანები მთელი მსოფლიოდან მოდიოდნენ, რათა გამოეცადათ ეს სიცილი, და როდესაც თავიანთ მშობლიურ ეკლესიებში ბრუნდებოდნენ, ხშირად ის ეკლესიებიც შემდეგ იწყებდნენ იმავე დემონური გამოვლინებების გამოჩენას.

პეტ რობერტსონმა 1960 წელს დააარსა Christian Broadcasting Network (CBN). CBN იყო ერთ-ერთი პირველი სატელევიზიო ქსელი, რომელიც ქრისტიანულ პროგრამირებას ეძღვნებოდა, და მან მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა შეერთებულ შტატებში ქრისტიანული მაუწყებლობის ინდუსტრიის ზრდაში. წლების განმავლობაში CBN-მა გააფართოვა თავისი მოცვა და გავლენა ტელევიზიის, რადიოსა და ციფრული მედიის მეშვეობით და იქცა მსოფლიოში ერთ-ერთ უდიდეს ქრისტიანულ მედია-ორგანიზაციად.

1988 წელს მან დააარსა ქრისტიანული კოალიცია და კენჭს იყრიდა ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტობისთვის. მისი მრწამსი სათავეს იღებს ეროვნული რეფორმის მოძრაობასა და უფლის დღის აღიანსიდან. ორივე ეს

ორგანიზაცია 1888 წელს დაიწყო და ქრისტიანულ პრინციპებზე დაფუძნებული სხვადასხვა სოციალური რეფორმის მხარდაჭერას ეწეოდა, მათ შორის ალკოჰოლის აკრძალვის, ქალებისთვის საარჩევნო უფლების მინიჭებისა და შაბათის (კვირის) დასვენებისა და თაყვანისცემის დღედ დაცვის ჩათვლით. ეს მოძრაობა ევანგელიკური პროტესტანტიზმის გავლენით იყო ჩამოყალიბებული და ისწრაფოდა, დაემყარებინა „ქრისტიანული ერი“, რომელსაც ბიბლიური პრინციპები უხელმძღვანელებდა. რობერტსონი იმავე პრინციპებს წარმოადგენდა, რასაც როგორც ეროვნული რეფორმის მოძრაობა, ისე უფლის დღის აღიანსი. ამ მიზეზით მან ასევე დააარსა რიჯენტის უნივერსიტეტი.

პატ რობერტსონმა 1977 წელს დააარსა Regent University, იმ კათოლიკურ დოქტრინასთან თანხმობაში, რომელსაც უილიამ მილერი ასე გაბედულად ეწინააღმდეგებოდა. კათოლიციზმი და განდგომილი პროტესტანტიზმი იყენებენ სატანურ ბიბლიურ მეთოდოლოგიას, რომელიც, სხვა არაგანწმედილ ნაყოფთა შორის, წარმოშობს რწმენას, რომ იესოს რეალურ დაბრუნებამდე ათასი წლის მშვიდობა იარსებებს. რობერტსონს სჯერა, რომ მისი უნივერსიტეტი ამზადებს კაცებსა და ქალებს იმისათვის, რომ ისინი გახდნენ ისინი, ვინც ქრისტეს ათასწლიანი მმართველობის დროს მის ათასწლიან მთავრობას წარმართავენ ბიბლიური მილენიუმის პერიოდში. ტერმინი „რიჯენტი“ ნიშნავს პირს, რომელიც მოქმედებს, როგორც ქვეყნის გარეთ მყოფი მმართველის ან მონარქის წარმომადგენელი ან მოადგილე.

1989 წელს, აღსასრულის ჟამამდე, სულ მცირე 1960 წლიდან მოყოლებული, ისტორიის ასპარეზზე გამოვიდნენ იმ ორგანიზაციების თანამედროვე შესაბამისობები, რომლებიც 1888 წელს კვირა დღის კანონმდებლობისათვის იბრძოდნენ. 1989 წლის შემდეგ სატანურმა გამოვლინებებმა შეძრეს გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის რელიგიური სფეროს სამივე ელემენტი. იესო ყოველთვის რაიმეს დასასრულს რაიმეს დასაწყისთან აიგივებს, და 1989 წელი — „აღსასრულის ჟამი“ დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლში — იწყებს წინასწარმეტყველურ პერიოდს, რომელიც მთავრდება ორმოცდამეერთე მუხლის მალე მოსული კვირა დღის კანონით. როდესაც ეს კვირა დღის კანონი მოვა, სატანა გამოჩნდება, თითქოს ქრისტეს „განსახიერებდეს“, და დაიწყება მისი მოტყუების დაგვირგვინებული აქტი — სასწაულებითა და განკურნებებით.

ისტორია, რომელიც იმ წინასწარმეტყველურ პერიოდს იწყებს, ასახავს განდგომილი პროტესტანტული მოძრაობის მოქმედებას, რომელსაც კვირადღის კანონისკენ მიჰყავს და რომელიც 1989 წლით, იმ პერიოდის დასაწყისით, იყო წინასახედ მინიშნებული. 1989 წელს „რკინის ფარდის“ „კედელი“ დაეცა, ხოლო ამ პერიოდის დასასრულს „ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამიჯვნის კედელი“ დაეცემა. ამ პერიოდის დასაწყისი აღნიშნავს რვა უკანასკნელი პრეზიდენტიდან პირველ ორს. დასაწყისი აღნიშნავს პაპობის მიერ თავის მტერზე — საბჭოთა კავშირში არსებულ ათეიზმზე — გამარჯვებას, ხოლო უკანასკნელი აღნიშნავს პაპობის მიერ თავის მტერზე — შეერთებულ შტატებში არსებულ პროტესტანტიზმზე — გამარჯვებას. დასაწყისი აჩვენებს ამ რვა პრეზიდენტაგან პირველს (რესპუბლიკელს), რომელიც ხელს უწვდის

ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტეს, ხოლო დასასრული აღნიშნავს, რომ ამ რვა პრეზიდენტთან უკანასკნელიც ხელს უწვდის ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტეს. ეს პირველი პრეზიდენტი მიჩნეულია კედლის დანგრევაზე პასუხისმგებლად, ხოლო უკანასკნელი ის არის, ვინც კედელს ააშენებს.

1960 წელს, 1989 წელს აღსასრულის ჟამამდე, დაიწყო თანამედროვე ეროვნული რეფორმის მოძრაობა. არჩევნების შემდეგ დაიწყო სატანური სასწაულები. კვირადღის კანონის წინ ეროვნული რეფორმატორების საბოლოო გამოვლინება კვლავ აიმაღლებს თავის პოლიტიკურ თავს. კვირადღის კანონის ჟამს დადგა სატანის საოცარი მოქმედების დრო. კვირადღის კანონის წინ, წინასწარმეტყველური აუცილებლობით, უნდა იყოს სასჯელები, რომლებიც არა მხოლოდ შეერთებული შტატების ეროვნულ კეთილდღეობას წაართმევენ, არამედ ეს სასჯელები, წინასწარმეტყველური აუცილებლობით, უნდა იყოს იმდენად მძიმე და საშინელი, რომ ჩამოყალიბდეს ის ლოგიკა, რომელიც საშუალებას მისცემს საბოლოო ეროვნული რეფორმის მოძრაობაში მყოფთ, ქრისტიან ნაციონალისტებს, ამ სასჯელთა მიზეზად დაასახელონ ის მოქალაქეები, რომლებიც შეურაცხყოფენ იმას, რასაც ისინი უფლის დღედ მოიხსენიებენ.

ჩვენ განვაგრძობთ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში.

„თუ ჩვენი ხალხი კვლავაც იმ უმოქმედო და უღონო მდგომარეობაში დარჩება, რომელშიც აქამდე იყვნენ, ღმერთი ვერ გადმოაფრქვევს მათზე თავის სულს. ისინი მოუშვადებელნი არიან, რათა მასთან ითანამშრომლონ. ისინი არ არიან გამოღვიძებულნი არსებული მდგომარეობის მიმართ და ვერ აცნობიერებენ დამუქრებულ საფრთხეს. მათ ახლა, როგორც არასოდეს უწინ, უნდა შეიგრძნონ თავიანთი საჭიროება სიფხიზლისა და შეთანხმებული მოქმედებისა.“

„მესამე ანგელოზის განსაკუთრებული საქმე თავისი მნიშვნელობით არ იქნა დანახული. ღმერთს ნებავდა, რომ მისი ხალხი ბევრად წინ ყოფილიყო იმ მდგომარეობასთან შედარებით, რომელიც დღეს უჭირავს. მაგრამ ახლა, როცა მათთვის მოქმედებაში ჩაბმის დრო დადგა, მოსამზადებელი სამუშაო აქვთ შესასრულებელი. როცა ნაციონალურმა რეფორმატორებმა რელიგიური თავისუფლების შეზღუდვის ღონისძიებათა მოთხოვნა დაიწყეს, ჩვენს წამყვან ძმებს ვითარებისთვის ფხიზლად უნდა ედევნებინათ თვალი და გულმოდგინედ უნდა ეშრომათ ამ მცდელობების საწინააღმდეგოდ. ღვთის განზრახვა არ ყოფილა, რომ ნათელი დაფარული დარჩენილიყო ჩვენი ხალხისგან — სწორედ ის ახლანდელი ჭეშმარიტება, რომელიც მათ ამ დროისთვის სჭირდებოდათ. ყველა ჩვენი მსახური, ვინც მესამე ანგელოზის უწყებას ქადაგებს, ნამდვილად არ ესმის, თუ რას შეადგენს ეს უწყება. ნაციონალური რეფორმის მოძრაობა ზოგიერთმა იმდენად უმნიშვნელოდ მიიჩნია, რომ საჭიროდ არ ჩათვალა მისთვის დიდი ყურადღების მიქცევა და კიდევ ეგონათ, რომ ამგვარად დროს დაუთმობდნენ საკითხებს, რომლებიც მესამე ანგელოზის უწყებისგან განცალკევებულია. დაე, უფალმა მიუტევოს ჩვენს ძმებს, რომ ასე განმარტეს სწორედ ამ დროისთვის განკუთვნილი უწყება.“

ხალხი უნდა გამოაფხიზლონ ამჟამინდელი დროის საფრთხეებთან დაკავშირებით. გუშაგნი სძინავთ. ჩვენ წლებია უკან ვრჩებით. დაე, მთავარმა გუშაგებმა იგრძნონ თავიანთი თავისთვის გაფრთხილების მიცემის გადაუდებელი აუცილებლობა, რათა არ დაკარგონ მათთვის ბოძებული შესაძლებლობანი, დაინახონ საფრთხენი.

„თუ ჩვენს კონფერენციებში წინამძღოლი კაცები ახლა არ მიიღებენ ღვთისგან მათთვის გამოგზავნილ ცნობას და მოქმედებისთვის რიგში არ ჩადგებიან, ეკლესიები დიდ ზარალს განიცდიან. როდესაც გუშაგი, მახვილის მოახლოებას ხედავს და საყვირს გარკვეულ ხმას გამოსცემს, მთელ რიგზე მდგომი ხალხი ამ გაფრთხილებას გამოეხმაურება, და ყველას მიეცემა შესაძლებლობა, ბრძოლისთვის მოემზადოს. მაგრამ მეტისმეტად ხშირად წინამძღოლი ყოყმანში მდგარა და თითქოს ამბობს: „ნუ ვიჩქარებთ მეტისმეტად. შესაძლოა, შეცდომა იყოს. ფრთხილად უნდა ვიყოთ, რათა ცრუ განგაში არ ავტეხოთ.“ მისი მხრიდან სწორედ ეს ყოყმანი და გაურკვეველობა ღადადებს: „მშვიდობა და უსაფრთხოება.“ ნუ აღელდებით. ნუ შეშინდებით. ამ რელიგიური შესწორების საკითხზე იმაზე გაცილებით მეტი ხდება, ვიდრე ამას საჭიროება მოითხოვს. ეს მღელვარება სრულიად ჩაცხრება.“ ამგვარად იგი ფაქტობრივად უარყოფს ღვთისგან გამოგზავნილ ცნობას, და გაფრთხილება, რომელიც ეკლესიების შესაძრავად იყო განკუთვნილი, თავის საქმეს ვეღარ აკეთებს. გუშაგის საყვირი გარკვეულ ხმას აღარ გამოსცემს, და ხალხი ბრძოლისთვის არ ემზადება. დაე, გუშაგი ფრთხილად იყოს, რათა მისი ყოყმანისა და დაყოვნების გამო სულები დასაღუპად არ დარჩნენ, და მათი სისხლი მისი ხელიდან არ მოიკითხონ.“

„მრავალი წლის განმავლობაში ველოდებოდით, რომ ჩვენს ქვეყანაში კვირადღის კანონი ამოქმედდებოდა; და ახლა, როდესაც ეს მოძრაობა უკვე პირდაპირ ჩვენს წინაშეა, ვკითხულობთ: შეასრულებს კი ჩვენი ხალხი თავის მოვალეობას ამ საქმეში? განა არ შეგვიძლია ხელი შევუწყოთ დროშის აღმართვას და წინ გამოვიხმოთ ისინი, რომელთაც თავიანთი რელიგიური უფლებებისა და პრივილეგიების პატივისცემა აქვთ? სწრაფად ახლოვდება დრო, როდესაც ისინი, ვინც ღმერთს ადამიანზე მეტად დამორჩილებას აირჩევენ, ჩაგვრის ხელს იგრძნობენ. მაშ, განა ღმერთს შეურაცხვეყოფთ დუმილით, როცა მისი წმიდა მცნებები ფეხქვეშ ითელება?“

„სანამ პროტესტანტული სამყარო თავისი დამოკიდებულებით რომისადმი დათმობებზე მიდის, გავიღვიძოთ, რათა შევიცნოთ მდგომარეობა და ჩვენს წინაშე მდგომი ბრძოლა მის ჭეშმარიტ ასპექტებში დავინახოთ. დაე, დარაჯებმა ახლა აღიმადლონ თავიანთი ხმა და წარმოთქვან უწყება, რომელიც ამ დროისთვის აწმყო ჭეშმარიტებაა. ვუჩვენოთ ხალხს, სად ვდგავართ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, და ვეცადოთ აღვძრათ ჭეშმარიტი პროტესტანტიზმის სული, რათა გავავლიოთ ქვეყნიერება იმ რელიგიური თავისუფლების უპირატესობათა ფასეულობის შეგნებამდე, რომლითაც ასე დიდი ხნის განმავლობაში ვსარგებლობდით.“

„ღმერთი მოგვიწოდებს, გამოვიღვიძოთ, რადგან აღსასრული ახლოს არის. ყოველი გამავალი საათი ზეციურ ეზოებში მოქმედების საათია, რათა დედამიწაზე მომზადდეს ხალხი, რომელმაც თავისი წილი უნდა შეასრულოს იმ დიდ

მოვლენებში, რომლებიც მალე უნდა გადაიშალოს ჩვენს წინაშე. ეს გამავალი წუთები, რომლებიც ჩვენთვის ესოდენ მცირედ ფასეულად ჩანს, დატვირთულია მარადიული ინტერესებით. ისინი აყალიბებენ სულთა ხვედრს საუკუნო სიცოცხლისათვის ან მარადიული სიკვდილისათვის. სიტყვები, რომლებსაც დღეს ხალხის ყურში წარმოვთქვამთ, საქმეები, რომელთაც ვაკეთებთ, უწყების სული, რომელიც მიგვაქვს, იქნება სიცოცხლის სურნელი სიცოცხლისათვის ან სიკვდილის სურნელი სიკვდილისათვის.“

„ჩემო ძმანო, აცნობიერებთ თუ არა, რომ თქვენი საკუთარი ხსნა, ისევე როგორც სხვა სულთა ხვედრი, დამოკიდებულია იმ მომზადებაზე, რომელსაც ახლა ახორციელებთ ჩვენს წინაშე მდგარი განსაცდელისთვის? გაქვთ კი ის სიღრმისეული მოშურნეობა, ის ღვთისმოსაობა და ერთგულება, რაც შესაძლებლობას მოგცემთ მტკიცედ იდგეთ, როცა თქვენ წინააღმდეგ წინააღმდეგობა აღიმგრება? თუ ღმერთს ოდესმე ულაპარაკია ჩემით, მოვა დრო, როცა საბჭოთა წინაშე წარდგებით, და ჭეშმარიტების ყოველი პოზიცია, რომელსაც თქვენ იცავთ, სასტიკად იქნება გაკრიტიკებული. დრო, რომელსაც ამჟამად ამდენი ადამიანი ფუჭად კარგავს, უნდა მიემდვინას იმ მოვალეობას, რომელიც ღმერთმა დაგვაკისრა — მოვემზადოთ მოახლოებული კრიზისისთვის.“ Testimonies, volume 5, 714–716.